

получва благословеніето отъ баща си Исаака, и честь-тж на първенството, лѣкѣиѣтъ Исавъ сѣ грижи за това, и го тврси да го ѹмьртви.⁽¹⁾ Защото Лія едната жена Иакова е многочадна, дръгата, бездѣткѣната Рахыль, скзрѣи, карасѣ сѣ мжжѣ си, и отъ скзрѣвь иска да ѹмре. „Дѣждь ми чѣда: ѣще же ни, скончѣюсѣ ѣзъ.“⁽²⁾ Защото Іосифъ предвижда славѣтж, коѣто мѣ была предопредѣлена отъ Бога въ Египетъ, и тѣкъдѣ на братѣята си танственныты сѣнища, братоненавистницити братѣиѣ скзрѣѣтъ за това. Ти испьрво искатъ да го ѹбиѣтъ, сѣѣдъ това измѣнатъ намѣреніето си, и го хѣврлатъ въ едннъ транъ: отъ тамъ, пакъ го изваждатъ, та го продаватъ, за да го махнѣтъ отъ очиты си: [Тамж. гл. 37] Защото Давѣдъ ѹбилъ Голиаѣа, повѣдилъ инопленицѣты, и толкоѣа възвысилъ славѣтж Іерѣиѣтанскѣ, неблагодарнѣтъ и завистливѣтъ царъ Саѣлъ тжжи за това, и иска да го лиши всѣкакъ отъ живота мѣ. Тѣ хѣврла много пѣти на връхъ него копѣе, тѣ тѣча сѣѣдъ него, и го гони, па и ѹбивѣаше го, за да ѹдоволствѣѣа сѣ онъзъ неповинна крѣвь вѣсотѣтъ на зависть-та си, ако го не окарѣаше преславно Божѣиѣтъ покровъ.[Царствъ 18.] Защото Богочеловѣкъ Исѣсъ проповѣдѣа истинѣтж, исцѣлаѣа болныты, прощаѣа грѣшныты: Христоненавистнити Іудейскы книжници сѣ огорчаватъ за това, и Го ѹкорѣватъ като хѣдлитель. „Чтѣ сѣй тѣкъ глагѣлетъ хѣлы?“

Ѥ оцѣ въ дръго едно время, (а то было сѣвѣотенъ день), Исѣсъ видѣлаз еднѣ женѣ, коѣто иде кѣмъ Него, коѣто сѣ мжчила жестоко отъ недѣженъ дѣхъ осьмѣнадесѣтъ годинъ, тѣѣ, цѣото отслабѣнала сѣзрѣчена отъ тѣжината на болесть-та, не можѣла вече да си повдигне глаѣвѣтж, и едѣамъ си задрѣжѣвала дѣшнѣтъ въ себе. Той ѣ видѣлаз, сѣжѣлилъ ѣ, и ѣ исцѣлилъ. „Жѣно, ѣпѣщенѣ ѣсѣ ѣ недѣга твоѣгѣ.“⁽³⁾ И защото вскѣиѣтъ народъ сѣ радѣлаз и показѣлаз благодареніе за тыѣ чѣдѣса Исѣсъ Христѣвы. „Рѣдовахѣсѣ ѣ всѣхъ слаѣвныхъ бѣвѣѣмыхъ ѣ негѣ:“⁽⁴⁾ За това Архѣисѣнагогѣтъ (сѣборѣиѣчѣлникѣтъ) зѣлаз да сѣ скрѣди, да сѣ гнѣѣа, да запрѣщаѣа, да сѣѣ плеѣѣлы въ народа, за да истрѣѣи чрѣзъ това благоговѣніето и вѣрѣтж имъ. „Шѣсть днѣѣ сѣтъ,“ (говорилъ той) „въ нѣже до-стѣбитъ дѣлати: въ тыѣ оѣѣ въ прихѣдѣще цѣлѣѣтисѣ, ѣ не въ дѣнь сѣѣѣѣтнѣѣ.“⁽⁵⁾ И да ли е имѣло заповѣдъ за сѣѣѣѣтнѣѣ

[1] Быт. гл. 27 [2] Тамже гл. 30. ст. 1. [3] Лук. гл. 13. ст. 12. [4] Тамже ст. 17. [5] Тамже ст. 14.